2061

25

വിഷയം: മതം ശ്രദ്ധിക്കാതെ വഴിയാധാരമാകുന്ന മാതാപിതാക്കളുടെ വേദനകൾ - ജീവിതം വെട്ടിച്ചിടിക്കാനുള്ള തന്ത്രപ്പാടിൽ ആ മാതാപിതാക്കളെ വിസ്മൃതിയിലേക്ക് തള്ളുന്ന മതം. നാളുകൾക്ക് അപ്പുറമായിരിക്കുന്നിട്ടും കുട്ടിക്കാലത്ത് പകർന്നുകിട്ടിയ സ്നേഹവാത്സല്യങ്ങൾ ഏതോ പുനർജന്മത്തിൽ തിരിച്ചറിയുന്നു.

ദൈവം പറഞ്ഞത്....

'ദൈവം പലപ്പോഴും മനുഷ്യരോട് സംസാരിക്കാറുണ്ട്. "ചിലപ്പോൾ മറ്റ് മനുഷ്യരിലൂടെ, ചിലപ്പോൾ നിമിത്തങ്ങളിലൂടെയും അടയാളങ്ങളിലൂടെയും.' ജോലി സമയത്ത് സാധാരണയായി തോന്നുന്ന മടുപ്പ് തീർക്കാൻ ഇൻസ്റ്റഗ്രാമിൽ കയറിയതായിരുന്നു അവൾ. അവൾക്ക് കുട്ടുകാരൻ ഇട്ട പോസ്റ്റായിരുന്നു അത്. "ഒരു തരത്തിൽ ഇതു പോസ്റ്റ് സത്യമാണ്." അവൾ മിത്തുകളുടെ മായാലോകം തുറക്കാൻ ശ്രമം തുടങ്ങി. "ദി ആൽകെമിസ്റ്റിൽ' പറയുന്ന പോലെ, നമ്മുടെ ഹൃദയത്തിലുള്ള ദൈവം നമ്മോട് നിമിത്തങ്ങൾ വഴി സംസാരിക്കുന്നു. ഏകദേശം തോടുത്തിൽ വെച്ച് ദൈവം ആദിമാതാപിതാക്കളോട് നേരിട്ടു സംസാരിച്ചിരുന്നു. എന്തുകൊണ്ടാണ് ഇപ്പോൾ നേരിട്ട് സംസാരിക്കാത്തത്?" സത്യസന്ധമായ ചോദ്യം. "നിങ്ങൾ മനുഷ്യർക്ക് ഇത്ര ഭയങ്കര തിരക്കല്ലേ... അതുകൊണ്ടാ..." സത്യസന്ധമായ ഉത്തരം.

"ആലോചിച്ചിരുന്നിട്ട് കാര്യമില്ല. നിനക്ക് ഒരു കുട്ടം പണി ചെയ്യാനില്ലേ!" "~~ഇതാ ഒരു ഉത്തരം~~" ശരിയാണ്. നാമെന്ന ചക്രത്തിലേക്ക് എപ്പോഴുള്ള ഒരു റിപ്പോർട്ടുണ്ടാകണം. 'വഴിയാധാരമാകുന്ന മാതാപിതാക്കൾ'. അതാണ് വിഷയം. കുറച്ച് ഉന്നതി വിർച്ചിക്കണമെന്ന് വിജയൻ സാർ പറഞ്ഞു. 'സത്യമേ ~~പറ~~ എപ്പോഴും' എന്ന പരസ്യവും പേറി നടക്കുന്ന ഒരു പത്രക്കാരിയുടെ വീഴ്ച എഡിറ്റർ തന്നെ എന്നോട് ഉന്നി വിർച്ചിക്കാൻ പറഞ്ഞു. 'ശുദ്ധ വിരോധാഭാസം.' നാനും ചെയ്യുന്നത് വിരോധാഭാസമാണെന്ന സത്യം അവളുടെ മനസ്സിൽ മുളങ്ങിയിരുന്നു. അവളുടെ മാതാപിതാക്കളും വൃദ്ധസദനത്തിലാണ്. ആരോരുമില്ലാതെ...

ഏകദേശമായും സന്തുഷ്ടനും വി. കുർബാന കഴിഞ്ഞ് പള്ളിയിൽ നിന്നിറങ്ങി. "ഇക്ക് ഇന്നത്തെ പ്രഭാഷണം ഗംഭീരമായിരുന്നു.

വാതോരാതെ അവൾ ~~ലൂ~~ സ്വ പ്രസംഗിക്കുന്നു. "ഏലിയ സ്കൂളിലോട് തന്റെ ശരീരം സയലോട് ആവർത്തിച്ചു. സ്കൂളിച്ചൻ ചുണ്ടിരിലോടെ തലയാട്ടി." ഞാൻ അച്ചൻ പ്രസംഗിച്ചത് ദൈവവും മനുഷ്യനും തമ്മിലുള്ള സംഭാഷണത്തെ പറ്റിയായിരുന്നു. പ്രാർത്ഥനയാണ് ആദിഷ്ഠാന രീതി." താനും ഭാര്യയും എന്നും പ്രാർത്ഥിക്കുന്നവരാണ് എന്ന സത്യം അയാളിൽ അഭിമാനമുണ്ടാക്കി." പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ ഒരു പ്രത്യേക ആശ്വാസമാണ്. ഒരു സുഖമാണ്." അയാൾ വിചാരിച്ചു. മകന്റെ സംരക്ഷണം എന്ന പരമസുഖം അയാൾ അനുഭവിച്ചിട്ടില്ലായിരുന്നു. അപ്പോൾ ~~ഏ~~ ചിന്ത അയാളെ ~~അലട്ട~~ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പ്രാർത്ഥന തന്നെയായിരുന്നു പരമസുഖം. അവർ പതിയെ നടന്ന് വൃദ്ധസദനത്തിലേക്ക് കയറി. അവിടെയുള്ളവരുടെയെല്ലാം മുഖത്തിലെയുള്ള ദുഃഖം തങ്ങൾക്കിടയിൽ കുടിയായിരുന്നു. എങ്കിലും അവർ ആ ദുഃഖത്തിന്റെ മുകളിലൂടെ സന്തോഷത്തിന്റെ പട്ടുവസ്ത്രം ധരിച്ചിരുന്നു.

സമയം ആറുമണി. അയാൾ പത്രം ഓഫീസിൽ നിന്നിറങ്ങി. ബസ്സ്റ്റാന്റ് വരെ 2 മിനിറ്റ് നടന്നാലുള്ളതേയുള്ളൂ. എന്നാൽ ഇന്ന് തികച്ചും വ്യത്യസ്തമായി 10 മിനിറ്റെടുത്തു. ചിന്തകളുടെ ഭാരം അയാളെ വളരെയധികം തളർത്തിയിരുന്നു. റിച്ചാർഡ് തയാറാക്കി വിജയൻ സാറിനു കൊടുത്തു." ചെർചെക്ക്" എന്ന വാക്കിൽ വിജയൻ സാർ എല്ലാം ഒതുക്കി. ഒപ്പും ഒന്നു കൂടി തന്നിരുന്നെങ്കിൽ." അവൻ തന്നോട് തന്നെ പറഞ്ഞിച്ചു. "തന്നോട് തന്നെ പറഞ്ഞിച്ചിട്ട് കാര്യമില്ല. വിജയൻ സാറിനോട് നേരിട്ടു ചെന്ന് പറ." റിസ്കെടുക്കാൻ ~~ആഗ്രഹമില്ല~~ തയാറായി ~~നിന്ന~~ നിന്ന അവന്റെ ഹൃദയം പറഞ്ഞു. സാധാരണപോലെ ~~അ~~ അവൻ അത് അവഗണിച്ചു. കുറച്ചു മുൻപും അവൻ ഹൃദയത്തിന്റെ വാക്കുകൾ അവഗണിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആ ദിവസമാണ് അവന്റെ മനസ്സിൽ ഒരുപാട് നിറഞ്ഞ് നിൽക്കുന്നത്. കുടുംബത്തിന്റെ മിലവ് വരിക്കുക എന്ന ആ കാലത്ത് അവൻ വളരെ ~~ആഗ്രഹമായ~~ ~~ആ~~ ചെറുബുദ്ധിമുട്ടുള്ള ഒരു പണിയായിരുന്നു. മിലവ് കുറയ്ക്കാൻ ഒരൊറ്റ മാർഗ്ഗമേയുള്ളൂ, മാതാപിതാക്കളെ ഒഴിവാക്കുക. അവൻ ~~ജ്യേഷ്ഠനോട്~~ ചേട്ടനോട് ചോദിച്ചു. ചേട്ടൻ ഒരു തീരുമാനം വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പേ ~~എടു~~ എടുത്തതാണ്. ~~അതി~~ അതിനാലാണ് അവന്റെ മാതാപിതാക്കൾ ഒന്ന് അവന്റെ കൂടെ കഴിയുന്നത്. ഒടുവിൽ അവൻ അവരെ വൃദ്ധസദനത്തിൽ കൊണ്ടു പോയി വിട്ടു. അവന്റെ ഹൃദയം വേണ്ട.. വേണ്ട എന്ന

പറഞ്ഞതാണ്. പക്ഷേ അപ്പോൾ അവൻ ആ വാക്കുകൾ അവഗണിച്ചു. കുറ്റബോധം കണ്ണുനീർ തുള്ളികളുടെ രൂപത്തിൽ കണ്ണുകളിൽ നിന്ന് ഒഴുകാൻ തുടങ്ങി. റോഡിന്റെ മറുവശത്ത് അവൻ ഒരു കാഴ്ച കണ്ടു. ഭിക്ഷുവായ ഒരാൾക്ക് അൽപ്പം ഭക്ഷണം കൊണ്ട് മകൻ ഐസ്ക്രീം വാങ്ങിക്കൊടുക്കുന്നു. ആ കുഞ്ഞിന്റെ കണ്ണുകൾ സന്തോഷം കൊണ്ട് നിറഞ്ഞു നിന്നു. തെറ്റിയോ അവനോട് സംസാരിക്കുകയാണെന്ന് അവൻ നോക്കി. 3 വർഷങ്ങൾ അനുഭവിച്ചു കടന്നുപോയിരുന്നു. രാത്രിയായിരിക്കുന്നു. പക്ഷേ ഉറക്കം അവനെ ബാധിക്കുന്നില്ലായിരുന്നു. അവൻ നടക്കാൻ തുടങ്ങി. പതിയെ നടത്തത്തിന്റെ വേഗം കൂടി. ഒടുവിൽ അവൻ ഓടാൻ തുടങ്ങി. ബാല്യകാല ഓർമ്മകൾ അവന്റെ മനസ്സിൽ പൊന്തി വരാൻ തുടങ്ങി. ഓടുന്ന വാഹനത്തിന് മുന്നിലേക്ക് എന്നപോലെ ആ ഓർമ്മകൾ അവന് കുതിക്കാനുള്ള ശക്തി നൽകി. 10 മിനിറ്റുകൾക്ക് അവൻ ആ യുദ്ധഭൂമിയിലെത്തി. അവിടെ കണ്ടിരുന്ന കാഴ്ചകൾ അവന്റെ ചരിത്രമായും ചുറ്റിനുമുള്ള വരുടെ ചുണ്ടുകൾക്കിടയിലെ പുഞ്ചിരികൾ കൊണ്ടും പകരക്കാരനെ അവൻ ആ യുദ്ധഭൂമിയിലേക്ക് ഓടിക്കയറി. അതാ അവിടെ അവന്റെ അച്ഛൻ! അവൻ ഓടിച്ചെന്ന് അച്ഛനെ ആലിംഗനം ചെയ്തു. കുറ്റബോധത്തിന്റെ കണ്ണുനീർ തുള്ളികൾ ചുറ്റിലിരുന്നു. പകരം സന്തോഷത്തിന്റെയും സ്നേഹത്തിന്റെയും കണ്ണുനീർ അവിടെ ~~[illegible]~~ സ്ഥാനം പിടിച്ചു.